

Hodnocení diplomové práce

Název: *Hospice a péče orientovaná na potřeby jejich klientů*

Autor: *Michaela Sekyrková*

Předložená diplomová práce obsahuje souhrn informací o hospicové péči a o sociální, zdravotní a pečovatelské práci v hospicích v České republice. Vzhledem k tomu, že diplomových prací, které pojednávají o hospicovém hnutí v ČR bylo na TF JU napsáno už několik, zaměřila autorka svoji pozornost na *potřeby klientů hospice*; snaží se tyto potřeby identifikovat a popsat a současně zjišťuje, jakým způsobem jsou tyto saturovány. To je také cílem dotazníkového šetření, které je základem praktické části této práce.

Téma práce – a zejména jeho konkretizaci na uspokojení potřeb umírajících, a to ve všech dimenzích (biologické, psychologické, sociální a duchovní) – považuji za velmi aktuální. Také přístup diplomantky je osobně angažovaný, místy až trochu emočně zaujatý. Přitom ovšem poněkud zarazí, že diplomantka tuto práci obhazuje na Katedře pedagogiky TF JU. Uvedená tematika totiž nesouvisí s pedagogikou, ale spíše se sociální prací, případně pastorální teologií.

Po stránce formy a vnějšího zpracování se jeví práce jako pečlivá, někdy se objevují překlepy (např. s. 29, pozn. 80), jindy se objevují chyby v interpunkci (s. 6, 11, 24, 37) nebo v pravopisu (s. 75). Po stránce jazykové je práce kvalitní, je psána čtivě a zajímavě. Některá tvrzení a výroky se ovšem v práci opakují víckrát, což poněkud snižuje úroveň práce. Z hlediska diplomové práce jako literárního druhu se mi jeví problematické líčení osobních zkušeností (např. s. 56 n.), byť nelze popírat ani jejich význam pro autorku ani její potřebu sdělit je dál. Totéž lze tvrdit o některých výrocích, které jsou projevem osobní víry autorky.

Na druhé straně bych očekával, že studentka teologické fakulty se bude hlouběji zabývat pastorační prací (příp. možnostmi pastorační) v hospicích. Například v kapitole o personálním managementu hospicové péče chybí role duchovního nebo pastoračního pracovníka. Zajištění „spirituální a duchovní péče pro klienta“ je zde zařazeno mezi úkoly sociálního pracovníka (s. 55), a přitom se přehlíží fakt přítomnosti duchovního, o kterém se autorka na jiném místě zmiňuje. Podobně vymezení spirituální péče na základě definice vztahu spirituality a náboženství dle Gidense je poněkud sporné (s. 51). Přitom je ovšem třeba ocenit, že autorka na spirituální dimenzi nezapomíná a snaží se o reflexi této problematiky.

Za těžiště teoretické části považuji analýzu potřeb klientů hospicové péče (kap. 6). Autorka zde shromáždila nejdůležitější pohledy na potřeby člověka, příp. člověka nemocného či umírajícího, postavila je vedle sebe, ale už se neodvážila vytvořit z nich vlastní jednoduchou syntézu.

Zpracování praktické části (dotazníky a jejich analýza) je velmi poctivé. Zůstává otevřenou otázkou, zda by nebylo možné analýzu ještě prohloubit a ze získaných dat více vytěžit. Výsledky práce jsou zajímavé a podnětné pro další uvažování i pro další strategii v informovanosti obyvatelstva o hospicové péči, což je jak se zdá také jedno z témat, které autorce leželo na srdci.

Celkově hodnotím práci jako angažovanou a obsahově zajímavou, ale co do provedení spíše jako průměrnou.

Práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

České Budějovice, 29. května 2007

Doc. Michal Kaplánek, Th. D., oponent